

skal op og slaas med Storisen. Naar det ærede Medlem vilde have læst Anmærkningerne, vilde han have set, at der her gøres udførligt Rede for Forslaget, og han vilde have set, at det ny Dampskib kun vil komme til at besejle Sukkertoppen, Egedesminde og Nügssuak. Det paavises videre, hvorledes nogle af de ældre Sejlskibe skulle anvendes til Farten oppe i Grønland, til det, man kunde kalde den indenlands Fart. De skulle samle Varerne fra de enkelte Havne og føre dem til de enkelte nævnte Havne, der som Regel ikke ere belemrede med Is, som det hedder i Anmærkningerne. Vi søge at faa et Skib, som skal vedligeholde en for saa vidt regelmæssig Fart, 3—4 Rejser om Aaret til nogle bestemte, til Dels isfri, grønlandske Havne, medens vi samtidig have Træsejlskibe til at samle Godset sammen, i Stedet for som nu at skulle udsende en Række Sejlskibe, der hvert kun kan foretage en enkelt Rejse. Skibet kommer saaledes slet ikke paa den Fart, der er Tale om, naar man udruster Skibe til at søge mod Nordpolen. Derimod kan jeg ingenlunde garantere for den Mulighed, at der en Gang sker en Ulykke med dette Skib. Naar først Storisen begynder at skrue, holder intet, enten det saa er Staal eller Træ. Det ærede Medlem maa jo erindre, at vi have haft et Trædampskib, „Hvidbjørnen“. Men dette Skib skruede Isen til Bunds paa en af Skibets første Rejser, og selvfølgelig kunde en Staaldamper være udsat for det samme.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) spurgte om, hvem der havde ledet Forhørene. De ere afholdte af Direktøren for den grønlandske Handel og Kontorchefen, altsaa af den øverste Myndighed for den grønlandske Handel. Jeg hørte med megen Undren det ærede Medlems Ønske, at Politiet skulde have taget sig af denne Sag. Det ærede Medlem stod jo og nævnedes en Række Tilfælde, hvor han mente, at der var faret unødvendig strengt frem over for enkelte Smaarapserier, og samtidig lod han mig vide, at jeg burde have taget ganske anderledes haardt fat paa disse Arbejdere, om hvem det var dokumenteret, at de have delt noget Flæsk en Gang om Aaret, en Gang om Aaret taget eller faaet 2—3 Pd. Flæsk af det tiloversblevne. Det var en mærkelig Logik. Men jeg fortryder vedblivende ikke, at jeg har ladet Politiet være uden for Sagen. Jeg vilde finde det for haardt og uheldigt, om den Række Arbejdsmænd, saavel nuværende

som tidligere, der have deltaget i denne aarlige Flæskpakning, skulde være bleven kriminelt tiltalt derfor, med hvad der fulgte af saadan Tiltale og Dom. Naar det ærede Medlem udtalte, at der maaske ogsaa var mislige Forhold mellem Leverandørerne og Embedsmændene, at der ogsaa i de overordnede Kredse var begaaet Misligheder osv., er det jo Udtalelser, for hvis Fremsættelse det ærede Medlem ikke har nogen som helst Grund. Her har vist sig en aarlig tilbagevendende Mislighed, hvor nogle Arbejdere have tilvendt sig 2—3 Pd. Flæsk, som det viser sig, i forholdsvist god Tro. Der har ligeledes vist sig en Mislighed deri, at en Mand har udtaget alt for store, unødvendig store Kaffeprøver til Brænding, hvad der dog ikke er kommet paa Statens Regning, men gaaet af Leverandørernes Levering, samt en Mislighed, en eller anden Forveksling — man kan ikke være berettiget til at benægte, at det er en Forveksling —, hvor 18 Pund Førnis er bleven fejl indskrevet i Kontrabog. Men i dette ligger der ikke nogen som helst Berettigelse for det ærede Medlem til at staa frem og sige, at der er Misligheder ogsaa i de overordnede Kredse, at der er mislige Forhold mellem Direktør og Leverandører.

**K. M. Klausen:** Angaaende Staalskibet til den grønlandske Handel anførte den ærede Minister, at jeg havde nævnt, at de Skibe, som videnskabelige Ekspeditioner havde udrustet, vare Træskibe. Men jeg har yderligere nævnt, at alle Hvalfangerskibe og de Dampskibe, der sejle til Kryolithrudene, baade danske og amerikanske, ere Træskibe, og det synes jeg rigtignok er et godt Vidnesbyrd, at de Redere, der have Erfaring for, hvad det betyder at sejle i disse Farvande, altid foretrække Træskibe for Jernskibe. Jeg synes, at Regeringen her burde benytte sig af denne Erfaring og ikke vove at benytte saa store Beløb til et Staalskib, naar det vistnok er det sikreste, og det er kendt af dem, der ere kendte med Sejladsen i disse Farvande, at bruge Træskibe.

**Borgbjerg:** Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at der foreligger ifølge Ordførerens Skildring en Enklave — han brugte dette Udtryk —, hvor Forholdene vare som i gamle Dage, i Frederik VI's Tid, da Embedsmændene — det var den ærede Ordførers egne Ord — saa godt som alle havde en bred Tommel-